

אלהים ויפתח את רחמה:
 כג ותהר ותלד בן ותאמר אסף
 כד אלהים את חרפתי: ותקרא
 את שמו יוסף לאמר יסף
 כה יהיה לי בן אחר: ויהי כאשר
 ילדה רחל את יוסף ויאמר
 יעקב אל לבן שלחני ואלכה
 ט אל מקומי ולארצי: תנה את
 נשי ואת ילדי אשר עבדתי
 אתה בהן ואלכה פי אתה
 ידעת את עבדתי אשר
 כז עבדתי: ויאמר אליו לבן אם
 נא מצאתי חן בעיניך נחשתי
 חמישי כח ויברכני יהוה בגללה: ויאמר
 נקבה שכרה עלי ואתנה:
 כט ויאמר אליו אתה ידעת את
 אשר עבדתי ואת אשר היה
 ל מקנה אתי: כי מעט אשר היה
 לה לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה
 אתה לרגלי ועתה מתי אעשה
 לא גם אנכי לביתי: ויאמר מה
 אתן לך ויאמר יעקב לא-
 תתן לי מאומה אם תעשה-
 לי הדבר הזה אשובה ארעה
 לב צאנה אשמר: אעבר בכל-
 צאנה היום הסר משם
 כל-שה נקד וטלוא וכל-שה-
 חום בכשבים וטלוא ונקד
 לג בעזים והיה שכרי: וענתה פי
 צדקתי ביום מחר כי תבוא

על שכרי לפניך כל אשר-
 איננו נקד וטלוא בעזים וחום
 לד בכשבים גנוב הוא אתי: ויאמר
 לה לבן הן לו יהי כדברך: ויסר
 ביום ההוא את התישים
 העקדים והטלאים ואת כל-
 העזים הנקדות והטלאות
 כל אשר לבן בו וכל חום
 לו בכשבים ויתן ביד בניו: וישם
 דרך שלשת ימים בינו ובין
 יעקב ויעקב רעה את צאן לבן
 לו הנותרת: ויקח לו יעקב מקל
 לבנה לח ולוז וערמון ויפצל
 בהן פצלות לבנות מחשף
 הלבן אשר על המקלות:
 לח ויצג את המקלות אשר פצל
 ברהטים בשקתות המים אשר
 תבאן הצאן לשתות לנכח
 הצאן ויחמנה בבאן לשתות:
 לו ויחמו הצאן אל המקלות
 ותלדן הצאן עקדים נקדים
 מ וטלאים: והכשבים הפריד
 יעקב ויתן פני הצאן אל עקד
 וכל חום בצאן לבן וישת לו
 עדרים לבדו ולא שתם על-
 מא צאן לבן: והיה בכל יחס הצאן
 המקשרות ושם יעקב את-
 המקלות לעיני הצאן ברהטים
 מב ליחמנה במקלות: ובהעטיף
 הצאן לא ישום והיה העטפים

מג ללבן והקשרים ליעקב: ויפרץ
 האיש מאד מאד ויהי לו צאן
 רבות ושפחות ועבדים וגמלים
 לא ויחמרים: וישמע את דברי
 בני לבן לאמר לקח יעקב
 את כל אשר לאבינו ומאשר
 לאבינו עשה את כל הכבוד
 ב הזה: וירא יעקב את פני
 לבן והנה איננו עמו כתמול
 ג שלשום: ויאמר יהוה אל-
 יעקב שוב אל ארץ אבותיך
 ולמולדתך ואהיה עמך:
 ד וישלח יעקב ויקרא לרחל
 וללאה השדה אל צאנו:
 ה ויאמר להן ראה אנכי את פני
 אביכן כי איננו אלו כתמל
 שלשם ואלהי אבי היה עמדי:
 ו ואתנה ידעתן כי בכל כחי
 ז עבדתי את אביכון: ואביכון
 התל בי והחלף את משפירתי
 עשרת מנים ולא נתנו אלהים
 ח להרע עמדי: אם פה יאמר
 נקדים יהיה שכרה וילדו כל-
 הצאן נקדים ואם פה יאמר
 עקדים יהיה שכרה וילדו כל-
 ט הצאן עקדים: ויצל אלהים
 את מקנה אביכם ויתן לי:
 י ויהי בעת יחס הצאן ואשא
 עיני וארא בחלום והנה
 העתדים העלים על הצאן